משרד הביטחון

ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

ה ת ח ל ת ת י ק

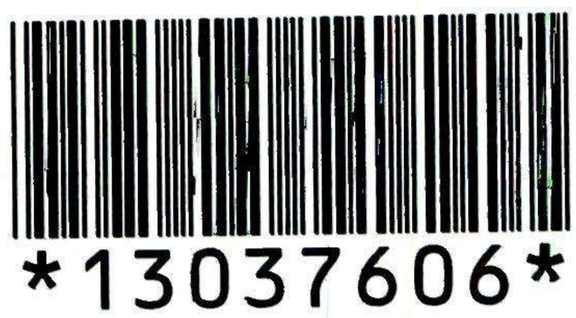

מספר משלוח/תיק : 41 - 264 / 2016

תאריך המסמך המוקדם: 27.04.1973

תאריך המסמך המאוחר: 04.06.1973

סימון התיק: מנ>

סודי ביותר
04/ 0367

מסמך זה כולל 30 דפים
עותק-מס. 4 מתוך 4 עותקים

"כחול לבן"

חצגת תכניות
לראש הממשלה

חמ"ל אג"מ/מבצעים

יום ד' ז' באייר תשל"ג
9 במאי 1973

נוכחים:-

ראש הממשלה	גב' ג. מאיר
שר הבטחון	מר מ. דיין
ראש המטה הכללי	רב-אלוף ד. אלעזר
ראש אג"מ	אלוף י. טל
ראש אמ"ג	אלוף א. זעירא
	תת-אלוף ב. פלד
רמ"ח מבצעים	תא"ל י. שמרן
מזכיר צבאי לרוה"מ	תא"ל י. ליאור
מזכיר צבאי לשהב"ט	תא"ל י. רביב
שליש שהב"ט	סא"ל א. בראון
רל"ש הרמטכל	סא"ל א. שלו
שליש הרמטכל	רס"ג ח. אלון
קצרנית	גב' ל. אשנגר

הדיון נפתח: 091600
הדיון נגמר: 091800

סודי ביותר

ZM

רב-אלוף אלעזר: אנחנו נציג לך עכשיו את תמונת המלחמה.

הסקירה תתחלק לשני חלקים:-

א) ראש אמ"ן יציג בקצרה את האויב ואת דרכי הפעולה האפשריות של האויב.

ב) לאחר מכן אני אציג את תכניות המלחמה שלנו באויר, בים וביבשה בכל הגזרות. במידה ותהיינה שאלות נשיב עליהן.

שר הבטחון: אני רוצה להעיר משהו בקשר ללוח הזמנים, אנחנו היום לכל היותר יושבים עד 5.30. אם לא נגמור היום נעשה זאת בפעם אחרת. אם זה ייגמר קודם, מה טוב. אם לא, גם טוב ואם נראה שלא גמרנו נעשה זאת פעם שניה.

אלוף זעירא: באופן בסיסי ההערכה שלנו היא שהסבירות למלחמה היא קטנה, עדיין. וכמה שאנחנו מחאמצים איננו מוצאים סימנים שמגדילים את הסבירות למלחמה. אבל במחגרת ההכנות שנעשו אנחנו רואים שלוש אפשרויות למלחמה:-

1. המלחמה הגדולה, שרק עליה יש לנו תכנית. יש לנו ידיעות על תכנית למלחמה גדולה. אנחנו רואים אותה בסבירות הנמוכה ביותר במסגרת הסבירויות חנמוכות.

אך יש עוד שתי אפשרויות:-

א. חידוש מלחמת ההתשה.

ב. משהו שהוא עוד פחות ממלחמת התשה; פשיטות, ירי, מיקושים, מארבים בצורה די ספורדית ולא יומיומית.

אני רוצה בענין זה להזכיר שיש לנו מסמך מאד מעניין על ועידת הרמטכלים האחרונה שבה שזלי אמר שהוא איננו מדבר על מלחמה אבל הוא חושב שאם יהיה משהו זה יהיה מקסימום מלחמת התשה.

אני רוצה לעבור לפריסה של הצבא המצרי:

הצבא המצרי עומד עם 5 דויזיות חי"ר בקו החזית, פלוס חטיבה מוגברת. פלוס 2 דויזיות משוריינות בקו חשרפי. אבל עדיין במרחב התעלה ישנן דויזיות: 21, 4 וחטיבה 15 שאינגה שייכת לדויזיה 21, כאשר יש 2ארמיות באן (מפה).

כאן יש 5 דיוויזות חי"ר, 2 דיוויזות משוריינות, זה הקו הקדמי.

הקו החשמלי בנוי על 2 דיוויזות ממוכנות וחטיבה משוריינת. חקן של דיוויזית חי"ר כולל: 106 טנקים ו-126 קני ארטילריה. כולל 120 מ"מ. המד"כ הוא שווה בכל הדיוויזות כאן, זה יותר מעשרת אלפים אנשים, אבל מה שקובע זה טנקים ותותחים. בדיוויזיה משוריינת יש: 233 טנקים, 108 קני ארטילריה. אבל מה שקובע זה 233 טנקים. בחטיבה יש 94.

- בחטיבה ממוכנת שבח יחידות החי"ר וזן מוספות יש 175 טנקים ו-102 קני ארטילריה.

- סה"כ אממדברים על טנקים במרחב התעלה, יש לגו 1268 טנקים ו-1164 קני ארטילריה. אם אני מוסיף לזה את הארטילריה המטכלית זה עולה ל-1500, חלקה נמצאת כאן... חלק נמצא במרחב התעלה. אממדברים על כל מרחב קהיר יש פה עד 784 טנקים ו-378 קני ארטילריה. בסה 3 טנקים מקולקלים, אבל זה החקן.

בפיקוד ים-סוף יש 133 טנקים, 144 קני ארטילריה. יש קרוב לאלפיים טנקים ואלפיים תותחים, זה סדר הגודל.

אני עובר למטוסים: סה"כ יש בשדות ובמחסנים 670 מטוסי קרב וקרב-הפצצה. אבל יש בסה"כ 21 טייסות מבצעיות שאפשר לאמר שהן מסוגלות להפעיל בו זמנית 21 טייסות מבצעיות - 330 מטוסים. זאת אומרת, אם אנחנו שואלים את עצמנו כמה מטוסים מסוגלים להמריא עם טייסים כשירים למלחמה זה - 330. יש אחר כך עוד אפשרות, אם מיים מוסל וקופץ על אדמת מצרים יש שם מטוס אחר מוכן.

שר הבטחון: אל תחזו כל כך אנטישמים, בואו נאמר, אם יש קלקול במטוס אז יש להם יותר מטוסים ממיטים.

אלוף זעירא: בנוסף לזה יש שני סוגים די משמעותיים:-

יש להם 10 מטוסי טופולב-16 עם טילי קלם. ו-16 מטוסים שמסוגלים לחמציץ. הם נושאים תרבה פצצות אבל הם איטיים וטפק אם יגיעו למטרה וטפק אם יצליחו לחזור הבייתה. היתר זה מיגים, מיחוי, יש להם 360 מיג 21 ו-מיחוי-17 שאינם בשימוש. יש להם 100 מיחוי 7. 160 מיג-17. מעטים מיג-15. יש להם 16 מטוסי הנטר ו-18 מיראז'ים.

שר הבטחון: להציל הם יכולים 350-360.

213

אלוף זעירא: לא כולל תמציצים. אני בספק אם יפעילו את איל-28 אבל את אלה יפעילו. אני יכול לאמר שהם יכולים להכריא עם מציצים ומטוסי קרב 350-360. במחסנים יש להם רזרבה. אם יגיעו יותר מיראז'ים ושא יכול להגיע עד 35 ואני בספק רב אם הוא יקבל לייסניגג, אבל יכולים לקבל 10-20 לייסניגג.

כאשר משמשתי פה זה רק ענין המיראז'ים כי הוא המטוס הכי טוב כאן ברשימה. כל זה מבחינת עצרים, כאשר המספר שצריך לזכור זה אלפיים מקים ואלפיים תותחים ו-350 מטוסים למלחמה.

ראש הממשלה: כלי שיימח אתה לא מכניס?

אלוף זעירא: יש מאות כלים אמפיביים ויש 5 גשרים. צריך להאמין שהם מסוגלים לחצות את התעלה.

סוריה:

היא בנויה על 3 דיוויזות בקו החזית, כאשר כל דיוזיה מונח 220 מקים ו-180 תותחים. חוץ מהדיוזיה הזרומית שמתוגברת על ידי מקים, בעיקר כשמגיהם דרומה לעבר ירדן. בנוסף לכן יש כוח מיוחד שקוראים לו כוח רימעת אסד, שהוא בפיקודו של אחיו של אסד נשיא סוריה והוא יושב בדמשק, והוא מופקד על חזית חמשטר, יש לו בין 160-190 מקים ו-200 תותחים. זה כוח שמעד לחגן על דמשק נגד ישראל כביכול, למעשה הוא מיועד להגת דמשק נגד מרידה.

- יש עד 2 דיוזיות שריון, אחת ושלוש, שכל אחת כוללת 240 מקים ו-144 תותחים. סה"כ, שוב אני מדבר על תקנים, במרחב תחזית יש 790 מקים ו-606 תותחים. במרחב דמשק יש בין 400-430 מקים ו-344 תותחים. זה די מתקרב למספר המצרי. אבל הצבא הסורי קצת יותר מודרני בהרכבו מאשר השריון המצרי. כי יש בו אחוז יותר גדול של מקים חדישים.

חילות האויר:-

יש לסוריה 305 מטוסי קרב התצצה. זה זהה במובנים חלה. כאשר הם יכולים להפעיל בו-זמנית רק 11 טייסות וזה בערך ס"ג של 180 מטוסן. 170 מיג-21. 35 מוחוי-7. 100 מיג-17. כך ששניהם יכולים יחד להשעיל כ-500 מטוסי קרב התצצה.

ראש הממשלה: זה על טהרת מטוסים רוסיים?

אלוף זעירא: כן. זהו הסד"כ.

שר הבטחון: הכוונה שיש להם 700 מקום בחזית?

אלוף זעירא: כן, 350-220-200, זה כולל את המקום האורגניים בדוידות החי"ר. תקן בדוידות חי"ר בסוריה הוא 220 מקום. בדוידות חי"ר מצרית הוא 106.

שר הבטחון: לפי איזה ימים כשעשינו חשבון שאם ישאירו בדמשק מה שהם צריכים בכל זאת הם יכולים להכניס לחזית כאלף מקום.

אלוף זעירא: אם אני לוקח את דוידה 3 יש לי 240+240= 480 + 440 יש לי יותר מאלף.

רב-אלוף אלעזר: זה מגיע מתוך 2056 שיש למעלה, הם מטוגליטלחמעיל 1600 מקום. אם מזה ישארו 400 בדמשק עדיין יש אלף תותחים.

שר הבטחון: זה 50%. שם אלפיים, כאן אלפיים, פה אלף, שם 350 מטוסים.

אלוף זעירא: מטוסים זה ממש חצי - 180 מטוסים. אלה יכולים להמעיל 11 פיסות. 16 מטוס, זה סה"כ 180 מטוס.

רב-אלוף אלעזר: זה 1600 מול אלפיים.

אלוף זעירא: פה חורדנו מה שיש בדמשק, או פה ישנה השאלה - תגם הגיוני לספור את אלה שמגיעים על קהיר?

רב-אלוף אלעזר: היחס הוא 2200 מול 1600 לחמלה.

אלוף זעירא: בכוחות חיבשה זה 4:3 או יותר נכון 3:2 ובח"א זה 2:1.

שר הבטחון: יש למצרים בעיה של מעבר ותעלה. קשה להם להכניס את האוויר.

אלוף זקיראי: אני רוצה לעבור לתכנית ההתקפה הידועה לנו. הסיכוי שזאת תהיה תכנית ההתקפה היא נמוכה ביותר

א) מבחינת שעת ה-ש' הם הגיעו למסקנה שכדי לתצות את התעלה הם צריכים לעשות זאת בלילה. הם משעבדים את התכנית האווירית לשיקול הקמדני. אין התכנית היא לתקוף בלילה, דבר שכזה לא יעיל לשום ח"א, על אחת כמה וכמה לח"א הערבי. מה עוד שאנחנו מסתכלים ואינגו רואים, לא את המצרים ולא את הטורים, מתאמנים בתקיפות לילה.

התכנית היא 38 דקות של המגזה ארטילרית עם חושן ואחר כך 9 הדויזיות חוצות וכותתן להגיע עד קו המעברים.

במקביל לכך הם ימעילו 3 גדודי צנחנים ונחתים ובהליקופטרי יכבשו את שרם א שייך.

כאשר התכנית הסורית היא למתוח בהתקפת ארטילרית עם חושן. הם צריכים להגיע כ-8 ק"מ לקו החזית עצמו עם הדויזיות. עם בוקר דויזיה 3 המשמ צריכה להגיע עד משמר הירדן על ידי ניצול ההצלחה. זו הכוונה. כאשר גם ח"א הסורי, שדוקא עליו הוטל לתקוף את שדות התעופה בישראל, לא מוכן לזה ולא מתכונן לזה, בכל זאת לא בלילה. לא ראינו את הצבא הסורי תוקף בלילה עם 3 דויזיות, אבל יכול להיות שהם יעשו זאת. התכנית שעליה מדברים היא תכנית לא טובה מבחינה צבאית, בטירוש לא בצד האווירי. והיא נראית לנו בטבירות גמוכה מאד.

שר הבטחון: את שעת ה-ש' המצרים הם קוטרים זאת לליל ירח?

אלוף זקיראי: כן. זו נקודה חביותית, כי אם המצרים רוצים לצלוח את התעלה באור ירח זה למובתם. אם הם עשים זאת בלילה הם עושים זאת מפחד ח"א. אבל הם מקריבים את הסיכוי והמועם שלהם להפעיל את ח"א שלהם ראשונים ביום ולעשות משהו לח"א שלנו. כי בסה"כ מי שמתחיל במלחמה יש לו יתרון עצוו ביתוד בנושא האווירי.

ראש הממשלה: הם חושבים כן להפעיל את ח"א?

אלוף זקיראי: כן אבל לא ייצא מזה שום דבר. עם בוקר ח"א שלנו יתן לחם את המכה המתאימה. מה עוד שח"א הסורי הוא זה שצריך לתקוף את שדות התעופה שלנו לפי התכנית הסורית-מצרית.

216

רב-אלוף אלעזר: אלה תכניות ראשונות, זה עוד לא תכניות מדויקות פה עוד יכולות להיות וריאציות כמו לשמל להחליט לתקוף אותנו אתרי חצהרים. דבר שאם עושים התקפת לילה אפשר לעשות התקפה על שתי התעופה שלנו אח"כ ולעשות צליחה עם חשיכה. זה עוד לא צריך להתייחס לזה כאל תכניות סופיות.

אלוף ישיראל: בסיכומו של דבר, אם אני מסתכל לא רק על התכניות כפי שקיבלנו אלא על עובדות אחרות בשטח, יש תכנית ערבית, היא מתבצעת של ב אחר של ב כאשר היא כוללת:

- הבאת חמיראז'ים, לא רק תכנית אלא גם ביצוע.
- הבאת התותחים, לא רק תכנית אלא גם ביצוע.

[redacted]

ישנה תכנית. היא מתקדמת בעד אחר בעד. השאלה אם התכנית הזאת תביע לשל ב הסופי שהוא פתיחה בגוש. אנחנו חושבים שהסבירות לכך והיא גמוכה מאד. זאת התכניה במילים קצרות.

217

רב-אלוף אלעזר: אני רוצה להתחיל מהצקודה שאלי גמר בח.

כלומר, אני מקבל שלמי כל מה שיש לנו כרגע

הסבירות למלחמה היא נמוכה. אני לא מוסיף "מאד".

מאידך, אני רוצה לחדגיש את הצד השני שלהסבירות.

אני מסכים שהסבירות נמוכה, אבל הסבירות יותר גבוהה מאשר איזה שהיא עם מאז 67'.

כי כל המקורות הסובים שיש לנו שם מדברים על מלחמה, מתכוננים למלחמה, נערכים

למלחמה. יכול להיות שחיעילות הערבית תגרום לדחיה ועוד דחיה, אבל יש תהליך

של הליכה למלחמה.

לכן נציג מה צריכים לעשות, לשי דעתנו, אם אמנם תהיה

מלחמה ומרגע זה אני מדבר על זה שתהיה מלחמה. כל ההכנות הן לקראת מלחמה.

אני מציע לא תכנונים אופרטיביים לשנים הקרובות כי ככל שהזמן עובר משתנים דברים,

מגיע אלינו ציוד, מגיע אליהמציוד, התכניות בעוד חצי שנה תהיינה שונות מאשר היום.

אני מדבר על סדר גודל של הקיץ הזה.

לפני שאני עובר למטות אני רוצה לאמר כן:

דברהא ראשון, הוא שאנחנו צריכים לעשות את כל ההכנות. אנחנו משתדלים לעשותן כן

שיעגו על שלושה תנאים:-

1. שתהיה לנו כתגות מספקת.

אם יגיש לידי החלטה כואת שנדע זאת בתתראה קצרה. אצלי התראה קצרה זה 48 שעות.

לפני זה, אני מחמיר בכוונה כדי שנהיה מוכנים גם אם תהיה תתראה של 48 שעות להכנס

למלחמה כמו שצריך, על רגל ימין ומוכנים.

2. התנאי השני, אנו עושים כך שההכנות צריכות לעמוד עליו ואת התרתעה. שיידעו

שאנחנו מוכנים, שיריעה שפרשנו כוח נוסף שיש ממוסים בסיני, כלומר, שלא יהיה

להם הפיתוי שאפשר לתפוס אותנו בהתתעה.

לצורך זה אנחנו עושים תנאות כל מיני, אנחנו פותחים רשתות אלחוט, פסים בסיני,

יש פריסת מטוסים, שיידעו שאין פה סיכוי של התתעה כמו ב-5 ליוני על ידינו.

3. התנאי השלישי שאנחנו רוצים שיהיה בהכנות שלנו, זה למרות הכתגות המספקת,

למרות התרתעה, אנחנו לא איננו רוצים לגפח את ההכנות כך שישרתו מטרות מדיניות

בלי להכנס למלחמה. איננו רוצים ואיננו מציעים לגיים מילואים בסדר גודל גחל

218

ועוד דברים שעלולים לדרדר למלחמה.

כיצד הגדרנו לעצמנו את המטרות והיח והפרוץ מלחמה.

אני מסור מלפתח ולאמר שאין לנו עניין במלחמה וכל מה שאנו עשים זה למנוע מלחמה.

אבל, והיח והפרוץ מלחמה, אנחנו מגדירים לעצמנו את המטרות כך:-

א) למנוע כל הישג צבאי מהאויב.

ב) לגבל מפלח צבאית למצרים ומוריח המבוססת על השמדת כוחות והשמדת תשתית צבאית.

השגת מטרה זו, השמדת כוחות והשמדת תשתית צבאית צריכה להקנות לישראל יתרונות צבאיים משמעותיים. כלומר, משמעותיים ליכולת צבאית למטרי שגים של סוריח ומצרים מ ביחסי כוחות וגם בקוי הפסקת האש.

כלומר, אנחנו רואים את המלחמה הזאת שתתגלל כדי להגחיל להם מפלח צבאית, צורך בגיחול המלחמה בשטחים שלהם וכתוצאה מזה אנחנו נמצאים בסיום המלחמה הזאת בקוי הפסקת אש חדשי ם. אותם אציג במשך הזמן.

מה היו הנחות היסוד שלנו להכנונים?

א) אני יוצא מתוך הנחה שאיננו יכולים לפתוח במלחמה מתעת יזומה "באוש אף זה בלו" בשתי חדיתות. יחד עם זאת, אנחנו מכינים את עצמנו לאיזו שהיא אפשרות של מכות הלקיות. גם אפשר יהיה לעשותן לפני התחלה או בו-זמנית עם התחיחה. זה יכול להיות מבוסס על שביאות שלהם.

מה פירוש? שביאות שלהם? לפני התחיחה הגדולה יפתחו באש ארטילריח, שהם יעשו שלבי הכנה שהם יבריזו על מלחמה לפני התחיחה שלו עם פתיחת אש ארטילריח , אני לא רוצה כרגע לדמיין את כל המצבים האפשריים. אני מקוה שנמצא כאלה שהם יעשו כאלה או שנעזור להם לעשות כאלה. כי יש חשיבות גדולה למכות מדיות ומוקדמות.

אנחנו די בטוחים בעצמנו מבחינת היכולת לבלום את המכה הראשונה, אלי האציג חרבת מאד מנקימו , ומטוסים וחרבת מאד צבא, חרבה דיוידות. אני תיכף אראה לך שזה יותר ממה שיש לנו. גם כשזה עומד בשורה ויורה זה לוקח זמן לטפל בזה, זמן ואבידות.

עם כל העצמה הזאת זאת מלחמה שאין ספק בהוצאות שלה.

אבל זאת מלחמה עמם כל הכרוך במלחמה. לכן יש חשיבות לאפשרות של מניעה. לדוגמה, בממוסים, אם גדע בדיוק מתי תוקפים ובאיזה כיוון וכמה גלים באים ואתנו מסריאים כדי למנוש אותם, גם אז אין במחון שאף אחד לא יעבור.

יכול לחיות שנפיל בדרך אל היעד את רוב הממוסים. את אלה שלא נפיל בדרך ליעד את רובם נפיל בדרך חביתה, אבל תמיד יכולים להיות אחדים שיתגנו ויזרקו פצצה והפצצה יכולה ליפול בתל-אביב או באחד משדות התעופה שלנו וזה יכול לגרום לנו גם אבידות וגם תקלות.

כך של אפשרות של איזה מכה יזומה אני לא מעלה באיזה נסיבות, יש חשיבות אופרטיבית ממדרגה ראשונה, היא יכולה לחסוך אבידות ולהקל בניהול המלחמה.

אבל אנחנו מכינים את התכניות על התנחה שלא אנחנו פותחים במלחמה יזומה אלא אנחנו צריכים לקבל את פניהם.

התנחה השניה, שאיננו רוצים לעשות תרגילים צבאיים מבריקים שמאשרים לאויב לתכנס לאיזה שהן מלכודות ואתר כוללת להשמיד אותנו.

אנחנו בנויים בחזית הסורית והמצרית על בלימה מוחלטת, מה שבלשון שלנו נקרא - לא התלת של כוחות על מנת להשמיד אותם אחר כך בתמרון אלא מראש לא לתת להם להתנם. זאת, גם מהסיבה הצבאית שאנחנו חושבים שזה המתרון הנכון וגם מהסיבה המדינית שאיננו רוצים שיהיה להם ולו חישג חלקי בהתחלה, שמא זה יעודד את הירדנים או את הסורים אם יהיה חישג חלקי מצרי או שתוצרנה שבדות שהשגנו. לכן זה בנוי על בלימה מידית.

אנחנו יוצאים מתוך הנחה שהמלחמה תהיה בו-זמנית בשתי חזיתות מצרים וסוריה. אבי בטוח שזאת תהיה התכנית המקורית שלהם. איננו בטוח האם זה יהיה גם תביצוע. תייתי בטוח גם ב-67 שהם יתקפו יחד. סוריה אז היתה זאת שבכלל גררה למלחמה ומותר היה לחניה שהיא תהיה מסעיק מצפונית ותתקוף יחד, בכל זאת המצמון פעל באיחור של 24 שעות בממוסים ובכוחות הקרקע אפילו יותר.

כך שיכול להיות שזה לא יהיה בו-זמנית, בשבילנו זה יתרון. אנחנו מכינים את עצמנו לפתיחה בו-זמנית של שתי התזיתות.

220

אנחנו יוצאים מתוך הנחה שהמלחמה תתחיל עם מצרים ועם סוריה ואחד עם זאת לוקחים בחשבון שירדן יכולה להדרדר למלחמה בנתונים מסויימים ואינני רוצה לפתח את זה.

הנתון הראשון והאלמנטרי שלמלך יקרה משהו והצבא יחליט בעצמו להצטרף.

או שיהיה נדמה להם שיש הצלחה מצרית וסורית והלחצים על המלך יהיו כאלה שהוא יאלץ לעשות דברים חלקיים.

אנחנו יוצאים מתוך הנחה שירדן לא תפעל בשלב ראשון. לכן צה"ל מרוכז בשתי חזיתות ולא בשלוש. בחזית הירדנית אנחנו משאירים מינימום לבלימה.

מכאן אני עובר לשלושה מצביעי-

המלחמה הכוללת - מבוססת על צליחה.

או מלחמת ששה.

או מלחמה שנמתחת בפעולות בודדות.

אני מתייחס הכי ברציונות למלחמה הכוללת, לא משום שיש לה יותר סיכוי, אבל אם בכלל מותר להם לחשוב שמשהו עלול להצליח, זו המלחמה הכוללת. אם מותר להם להניע לאשליה שמשהו יכול ללפת זה אם בו-זמנית יתקפו מטוסים, 5 דיויזיות מסוריה ו-3 ממצרים, מותר להם לחשוב שאולי יהיה להם איזה הישג. כל פתיחה אחרת של מלחמה זאת אומרת להתחיל במלחמת ששה, להתחיל באש ובמלחמה ארטילריה, לעשות פשיטות עם הליקופטרים בסיני, הם צריכים לחשוב שהם מסתכנים בפתיחת מלחמה בלי לחשיג איזה מכה משמעותית ברגע הראשון ולחשוף את עצמם לתגובה ישראלית מסיבית מאד. לכן יהיה פחות הגיוני להתחיל בדברים קטנים.

יחד עם זאת, יכול להיות שיפתחו בדברים גדולים.

השאלה איך אנחנו נגדל זאת. אני סבור שגם אם יפתחו במתקפה צריך וודאי יהיה לא לחכות שזה יגיע למלחמה אלא לקחת זאת כמלחמה ולחגיב עליה במלוא העוצמה.

מכאן אני עובר לאמשרות הזאת שהם פותחים במלחמה.

קודם כל אני חוזר על המספרים:

לנו יהיו בקיץ זה 357 מטוסי תקיפה וירוט. מול מצרים וסוריה יחד - 990.

יתר מדינות ערב כולל ירדן, לבנון, עיראק ולוב - 346.

במקום אותנו נעמוד עם 1950 מקום, מול 3830 של שניהם.

לירדן לבנון, עיראק ולוב יהיו אלפיים מקום.

בתותחים - לנו יהיו 414 מול 2650 פלוס 1100 של האחרים.

איך זה מתחלק לפי החזיתות? אגל המצרים אותנו

רואים 5 דיוויזיות שריון.

שר הבטחון: עניין הטנקים לא מטריד לי. איך תגעה ל-990

רק לפני רגע נתת להם 350.

רב-אלוף אל עזר: אלי אמר מה הם יעשילו.

שר הבטחון: אלי אמר שמצרים יכולה להעביל 360 ומסורים

חצי מהמספר הזה.

רב-אלוף אל עזר: אפשר לעשות כל מיני השוואות. אני לקחתי

של טנקים, כמה טנקים יש למצרים ולסוריה

שר הבטחון: עליהן על מספרים בתחילת הדיון, בזאת נמשיך

למני כחצי שעה תציג אלי את מצרים וסוריה,

שיש למצרים אלפיים טנקים. בעין הטנקים אצלי התברג שהמצרים יכולים להעביל 350

רב-אלוף אל עזר: יכול להיות שאתה לא רוצה לזכור כמה טנקי

יש להם. אלה הטנקים שיש להם - 990.

אלי אמר שיעשילו 50% מזה.

שר הבטחון: אנחנו מדברים על תכניות אופרטיביות. אם

אומר שעלולים להעביל כך וכך, אם יש מ מסנ'ם

עוד, זה לא רלבנטי אם לא יעשילו אותם. התחלנו דיון כשהסבר שלאשיב יש 350 בזאת

בקו הזה.

222

רב-אלוף אלעזר: אני בכל זאת מעדיף את מספר המטוסים.
אלי חושב שהם יכולים להפעיל 50%. יכול להיות
שהם יכולים להפעיל 60%, יכול להיות שיפעילו זאת בפעמיים, אני אומר כמה מטוסים יש להם.
גם על טנקים אני לא יודע כמה הם יפעילו. יש 5 דרגות אינני יודע איזה אחוז שמיש,
אני אומר, מספר המטוסים כפי שאלי הציג הוא זה. נכון שאצלנו כשאני אומר 357
זה הכל יחד. אבלם זה 90% שיהיה שמיש.

ראש הממשלה: אין להם טייסים להפעיל 990 מטוסים.

רב-אלוף אלעזר: מזה ניתן להפעיל פחות.

תא"ל פלד: יש למספר הזה משמעות אופרטיבית אחת - אם יש חצי
ממספר המטוסים, הנפל שיהיה בין מטס למטס יהיה
יותר קטן אם המטוסים העודפים מוכנים לשימוש למטס הבא, דבר שאצלנו הוא אחרת. אם
במטס הראשון אנחנו מוציאים 350 וישרפו או יתקלקלו 10% לנו אין עוד 10% שנוכל
להכניס למטס הבא.

רב-אלוף אלעזר: זו מצבת המטוסים אבל מזה במכה הראשונה הם לא
יכולים להפעיל יותר מ-60%/50%.
אשר לטנקים:
זהו גם יחס הטנקים. אינני יודע מה מידת השמישות
שלהם, ודאי יותר נמוכה מאשר אצלנו, ודאי שאחוז מסוים נמצא במחסנים או בטיפולים.
אינני יודע איך הם יתכוננו למלחמה, אנחנו דאגנו ב-67' שלא יהיו טנקים בסדנאות
ובעבודת לילה ניסינו להוציא את כולם מוכנים לפעולה. אינני יודע אם יצליחו להגיע
לרמה כזאת של כוננות.

זה כפי שאמרתי היחס בתותחים (מזה).
אשר להלוקה לפי התותחן
אני נותן אצלנו שלושה מצבים:

א) מה שיש אצלנו היום בהתראה של 24 שעות, אנחנו נמצא במצב זה בסיני כשיש לנו
אוגדה אחת משוריינת שזה 358 טנקים ו-56 תותחים.

אם יהיה זמן לגיים מילואים - ויש לנו תכנית כזאת - אנחנו בגדיים חיום על 3 תכניותו-

1. סדיר, כפי שזה עכשיו.
2. עם גיום מילואים חלקי בין 20-30 אלף אנשי מילואים.
3. מצב שמגייסים את עם ישראל.

בחזית חזקה לא יהיה תבדל, חוץ מאשר קצת בחותחים. פה אנחנו מרגישים שלא צריך לגיים מילואים, זה מספיק לבלימה, זה פלוס ח"א לבלום.

באשר הסד"כ המיבי שלנו אם מגיסים את כל המילואים שלנו-אנחנו נעמוד עם 3 אוגדות משוריינות פול 5 שלהם. לגו אין אוגדות חי"ר.

חטיבות שיריון - שפה במסגרת חדויות תאלת - לגו יהיו עוד 2, להם שד 3. בחטיבות חי"ר אנחנו גאותו מצבן 3 מול 3.

סה"כ במקום גזרה כאלף מקום פול אלפיים שלהם כשלא הכל בחזית.

בחותחים נהיה עם 176 פול 1772 חותחים.

הם בעליתות ברזרה לגמרי בחותחים כי אינגו מייחסים אותה חשיבות לארטילריה כפי שהם מייחסים. דבר שני, אצלנו הארטילריה כולה ניידת ואצלם חיא ברובה ארטילריה נגררת. כך שזה לא כל כך חמור כפי שזה נראה.

אני אסיף עוד את עניין מרש"ל. אנחנו נמצאים פה עם גדוד אחד בתעסוקה פלום 10 מקום. אם יהיה גיום מילואים פה יהיהצ צורך לגיים 220 אנשי מילואים, או נוסיף עוד כמה מקום, או יהיה גדוד אחד עם 22 מקום וכשזה יהיה סד"כ מיבי תהיה חטיבה אחת עם 42 מקום ו-18 חותחים להגנת שרם א שיין, זה סביר.

<u>לגבי סוריה.</u>

בסוריה פול 2 הדויזיות המשוריינות יהיו לגו 2 אוגדות במצב המיבי פול 3 אוגדות חי"ר. לגו אין כוחות חי"ר.

חטיבות שריון -לחם יש 4 לגו יש 2 נוסף לאוגדות.

כרגע יש לגו חטיבת אחת. עם גיום מילואים של 3000 איש תוך 30שעות תהייתה 2 חטיבות, בנוסף תהייתה2חטיבות ו-2 אוגדות. לגו יהיו 3 חטיבות חי"ר ברמת המלון.

אחת בשלבים מוקדמים.

במקום מטקים ל-734 מג קי ם מול 1600 של הטורים. זה לא 1600 בחזית כי בחזית יש 1100 מתוך ה-1600. לכן יחסי הכוחות האלה של 734 מול האלף הם בעינינו יחסי כוחות סבירים וטובי ם.

בתותחים גם אצלם ההבדל גדול, להם מול 880 שלהם יש 160 שלנו. עם מילואים נגיע ל-60.

<u>אשר לירדן.</u>

אנחנו לא מקצים כוחות גדולים, אנחנו מחזיקים כאן בסה"כ גדוד מקום אחד, זה 50 מקום בחזית הזאת.

חטיבות חי"ר - כעת יש גדוד אחד. גם אם נגיים מילואים תהיה חטיבה אחת.

בסד"כ מירבי יהיו 3 חטיבות חי"ר. מקום בסה"כ כזה יהיו 46 ו-48 תותחים.

אם תהיה מלחמה אנחנו מתכוונים להחזיק את

תחזית הירדנית עם 3 חטיבות חי"ר, שהן חטיבות מרחב, 46 מקום ו-48 תותחים. זה טוב בשביל שלא יהיו הפתעות. אם יהיו נסיונות את זה אנחנו יכולים לבלום בעזרת חיל האוויר, אבל אמ[illegible] תהיה מלחמה צריך לגמור או במצרים או בסוריה ולמנוע חלק ולשלוח אותם לירדן. זה מבחינת יחסי הכוחות.

<u>מה הם החתמים שישנם לגבי מצרים?</u>

אני קודם כל אציג את המכניות היבשתיות

ואחר כך אעבור לח"א וח"י. אני רוצה להקדים ולאמר שבכל מקרה אנחנו רואים את ח"א כגורם ראשון גם בהגנה וגם במתקפה. או במילים אחרות, אם נכנסים למלחמה זה חזון שח"א צריך לשלם את ה[illegible]וידנדות ואת העובדה שמושקעים בו האמצעים הגדולים, זה למעלה מ-50% מתקציב הבטחון. הם במצב הזה משלמים.

כלומר, העובדה שיחסי הכוחות היבשתיים הם כפי שתארתי וחשבותנו שאנחנו מעיזים לא לגייס מילואים מוקדמים, נובעת מזה שאנחנו מאמינים ביכולתו של ח"א לעצור בליטה אם תהיה מיתקפה באחת מכתי תחזיתות.

שנית, אנחנו רואים את ח"א מקדים בהתקפה

על כל תכנית יבשתית.

225

(מפה) כאן אנחנו מציגים בשלושה צבעים שלוש תכניות שונות.

בצבע חשחור זאת תכנית של כיבוש החלק הצפוני של תעלת סואץ. שם כיבוש מורה תשפיק ומורה סעיד . זאת משלת מוגבלת יחסית. אנחנו יכולים לעשות אותה שם כוח קטן יחסית, פחות מאוגדה. זאת זת אפשר לעשות בהתבשת האוגדה המשוריינת שיש בסיני שבשלמת נגד תבקעה שלהם, וכובשת את האגף שלהם. זאת תכנית אחת.

תכנית שניה נקראת "תתול מידבר" - לפיה צריך בשתי אוגדות משוריינות שלנו לצלוח, אחת כאן... אחת כאן... ובעקבותיהן תכנס גם האוגדה השלישית תמיד בכוחו של דבר לשלוש אוגדות בצד שני כאשר הזה תוקפות מכאן לאורך התעלה. השלישית תצטרף באחד משני הצירים, אפשר שיילך יותר קל, זהו קרב להשמדה מירבית של הצבא המצרי.

התכנית השלישית היא תכנית שבניה על גחיתה. ישאר לנו כמה סיינות, נחתות, בשרך א שיין שבאמצעותן אפשר לתגבית מנקים. אנחנו בונים לזה כוח מיוחד שיהיו בו כ-200 מנקים, 2 חטיבות משוריינות. אם נגחית אותם באחד משני המקומות האלה אז הם יכולים להתקדם מהמקום הזה צפונה וזה אינם נגדי מול התקפות אלה. התבדל בין קוים מלאים (על המפה) לקוים מקווקוים הוא בין אפשרות לתכנית, כלומר ניצול הצלחה. פה יש קו של 150 ק"מ, הוא מביא אותנו לגישה לנילוס, דרומית לקהיר, וזה מאיים על קהיר. אם המאמץ הזה מתקדם מה זה מחייב את הצבא המצרי לשינוי הישרכות, היות ואין לו הגנה על קהיר הוא מוכרח להוציא דיוויזיה משוריינת או יותר מכאן להגנה, כלומר, אנחנו מוציאים אותו משיווי משקל בהגנה.

הדבר האחרון זה אורך החוף שזה הגשם שלהם וחלקי צבא שיש כאן, זה כוח שנחת הגנה שמתאזר לשני כיוונים ומחסל את החוף.

הצגתי רק את הרעיונות והיבשתיים. לא אמרתי מה צריך לעשות חיל האויר לפני זה כדי שזה יהיה אפשרי.

226
X

איך אני רואה את הקרב? אני לא רואה אותו בקרב הבקעה

מרגש לראש שבהם צריך ללכת עם 3 דיוויזיות צפוי אזור צעד ולעמוק בהשמדת מערכים.

אני רואה כאן בעיקר את התפקיד הראשוני של ח"א בחיסול טילים, בחריש עמוק על הצבא כדי שנמצא כאן צבא לא מאורגן, ללא חגנה אווירית וללא מטוסים משלו ושלא יוכל לנסוע בחירות.את לכוחות שלנו יש קרב, לא קרב רדיפה אבל קם קרב הבקעה.

<u>ראש הממשלה:</u> מתי ייכנס ח"א שלנו למעולה? אתה אומר שלפני זה תהיה משלה של ח"א שלנו, מתי זה יקרה?

<u>רב-אלוף אלעזר:</u> אנחה לעשות מודל, אם נניח שאלי צדק והוא אומר שהם רוצים לצלוח צליחה ליולה. אז אם אנחנו יודעים את זה בשד מועד, אני רק רוצה להצגה את התכנית האווירית אז יהיה לי יותר קל.

<u>חיל אוויר:</u>

- מה שרואים כאן, יש פה עיטול אחד עם המקל טילים וגם כאן. אלה שני מרכזי הטילים לאורך התעלה בסדר גודל של 41 סוללות טילים, זה שליש מסה"כ הטילים שיש במצרים שהם מרוכזים לאורך התעלה. זאת בעיה ראשונה.

יש פה עוד ריכוז קטן של טילים ליד פורט סעיד שזה 5 סוללות טילים.

דבר שני, יש במצרים שדות תעופה - 8 שדות תעופה. בהם מרוכזים הטייסות של מיג 21, בעצם 15 מתוך 17 טייסות מיג 21.

יש להם עוד שדות בשדות חגלה ישנה ומזרח של ח"א, מיג-17 והמפציצים.

אחד השדות הללו כולל גם את המיראז'ים, זה בטנטה.

ח"א מתחיל באמת משני הדברים, תלוי איך זה ממדר עם הצליחה.

אנחנו צריכים הזרגה של 48 שעות כדי לחשמיד את הטילים. אם זה אכן ישנו, כלומר, אם היתה הזרגה של 48 שעות והמתקפו בערב, אנחנו בבוקר יכולים ללכת על הטילים או אם במשך היום הם פתחו באיזה שהוא, אם החליטו למזרח יום יומיים קודם באש ארטילרית יתכן שאפשר לפני הצליחה לחשמיד את הטילים שלהם. על כל פנים, אני יכול להגיד אחד משני הדברים באפשרויות של פתיחה המלחמה-

1. לתקוף את הטילים האלה שזה לוקח יום עבודה לח"א.
2. ביום הראשון ללכת על שדות התעופה פה יש אפשרות או ללכת על 8 שדות ולחסל

227 X

אותם לגמרי, ללכת עם שצמה גדולה עליהם, או ללכת על עוצמה יותר קטנה שסטרלה.

או אפשר ללכת על 22 שידות. זה חלוי באיזה כצב אנחנן פותחים במלחמה.

הווה אומר, יש פה שלוש משימות-

ביום הראשון לעבוד על המילים.

יום אחד לעבוד על שדות התעופה.

אחר כך יש ניקוי וסיוע לכוחות הקבשה, השמדת טוללות

ארטילריה וכדומה.

אני רואה בכל מקרה, או אם היתה הזדמנות לפני והצליחו לעלות או על טילים או על ח"א או במקביל עם הצליחה ללכת על טילים, או על שדות ואחר כך על טילים, זה קודם למה שהראיתי שם.

לפני ששמים את הדברים האלה נעשו פה שלושה דברים-

- חוסלו הטילים על ידי ח"א.
- שדות התעופה גם כן.
- ח"א עוגד חופשי גגד כוחות הקבשה.

יכול להיות שזה יהיה מקטל. יכול להיות שזה יקח יום או יומיים לבלום אותם. את אלה שצליחו לעבור ולחלחם על התעלה. יכול להיות שהקרב על התעלה יימשך יום-יומיים. עד שח"א יעבוד. בכל מקרה נעבור אחרי שח"א עשה זאת.

אני רוצה לחקדים ולהראות את מפת ההתראה והתגנה שלנו. מה שאת רואה בכחול זאת הסבירה שאנו טוגרים. היום יש כמה פרצות, אין סבירה כחלטת. אנחנו היום טגר טוגרים את הסבירה הזאת... יש כוננות מובטרת, זה טגור כאן... הווה אומר שכאן יש סבירה בשני מקומות. השחור הזה זה ביום ש... מילואים שנותן סבירה הקפית בטבה גמוך. זה מחייב ביום מילואים ואז מגיעים לסבירה מוחלטת.

העיגולים האדומים אלה טוללות הוק שכוללים את 12 הטוללות שאנחנו מגיעים עם המילואים, אז אנחנו מטוגלים לתת את ההגנה הזאת בהוק שאינגה מלאה על כל הארץ כי אצלנו ההגנה האוירית בנויה על מטוסים. ההגנה הזאת בנויה על מרכזי אוכלוסיה, על קו החזית, כדי שהמטוסים יהיו חופשיים למוס ולירות מטוסי אויב שנטו לתקוף מטרות שלנו.

28

X

אני אמשיך את תכנית ח"א אחר כך, כעת אציג את הקרב חיבשתי בסוריה-

בתור פרינציפ אני רוצה להראות כאן איך אנחנו רואים את

אפשרויות המלחמה- כאן יש פחות טילים (מטה) לסוריה יש 25 סוללות ג"מ,

שהן בשני ריכוזים; אחת מצד זה ואחת מצד זה של דמשק. יכולים להיות גם סוללות

באיזור הצפון ליד הומס.

דבר שני, אלת טילות התעופה. כאן מסומנים 6 שדות תעופה

שאנו חושבים שצריך לתקוף 9 מהם. להשמיד את החמישה זה מירב ח"א הסורי.

אנחנו לא מדברים על הטישי למרות שיש בו שתי מיסות כי הוא קרוב מדי לטילים.

בדיוק לפי אותן פרינציפ שתיארתי את מצריים-

- משימה אחת, ח"א חסורי ושדות התעופה.

- משימה שניה, זה השמדת סוללות הטילים.

מה שקדם לפה, ותלוי באופן פתיחת המלחמה, כי הדבר הראשון זה להשמיד את ח"א הסורי

דבר שני, ללכת על מרחב הטילים הזה לפני דמשק ולחסל אותו.

המרחב השלישי הזה, תלוי אם הוא יפריע או לא. הוא לא משפיע על שדות התעופה או

על מה שמתרחש בחזית ולכן הוא יכול להיות בשלב יותר מאוחר. אם אנו עושים את

שני הדברים האלה; הקיפת שדות התעופה והשמדת מרחב הטילים הזה אז גם כאן מגיעה

המשימה השלישית, כלומר, הול אוויר מתחיל לעבוד על חצבא. הוא עמק בהפצצות,

בהקיפת שיירות וכדומה. זה צריך לחיות מקביל עם המעולה היבשתית שלנו.

עכשיו אני רוצה להראות את <u>המעולה היבשתית שלנו בחזית הסורית</u>

(מפה) יש פה 3½ חטיבות מצפון לדרום; האדום הוא פה גבול

סוריה לבנון, פה החרמון. הזו המתח לנד. באיזור הזה יש מחבלים. אינני יודע

אם תהיינה נסיבות מדיניות מתאימות [redacted] אני רוצה להצביע על יתרון צבאי

גדול; החזית הזאת מוחזקת על ידי 3 דיוויות. הלכנס לסוריה כאן בין גבול ירדן-לבנון

[redacted]

אז

<u>אנחנו מתיצבים כאן קרוב לדמשק ואנחנו מחזיקים איום על דמשק.</u>

229

למהלך הזה יכולה להיות חשיבות שתחייב את הסורים

לשנות המערך ולחמנות חלק מחטקים כלפי צפון. יכול להיות שתוויתה נסיבות שיזמינו את זה. את זה פעם עשי נו, בעצם נכנסנו לא כל כך לעומק, יכול להיות שהסיבות תזמינה כאלה שנוכל לחרשות לעצמנו בגלל פעילות חבלנית או אחרת וזה ללכת יותר רחוק עד הסוף. כך שזה מהלך שעוזר לנו במלחמה בחזית. אבל הוא לא הגאי ואם [illegible] אי אפשר לעשותו יש תכניות אחרות.

המלחמה העיקרית לאני רואה אותה היא כאן, תשתור.

לא התיחסתי לקהיר בחזית המצריה אבל איננו הולכי ם לקחיר אלא נשאר במרחב הצבא המצריך לאורך התעלה.

התכנית הזאת בנויה על הנקעה חזיתית של חזית הסורית.

מבקיעים כאן וכאן (מפה) על ידי 2 אוגדות משוריינות שלנו. שחיתך הולכות למרחב המרזן שבו שוחנו תושבים שיחיה הקרב עם מרבית הצבא הסורי. גם כאן ח"א יעבוד על חמרחב הזה לפני שיעבוד הצבא שלנו.

אנחנו רוצים לחכנס לקרב רדיפה לעבר דמשק. אפשר לחשמיד את חלקו של הצבא הסורי לפני דמשק, אנחנו מוכנים לניצול הצלחה שד מעבר לדמשק. את חקו המקוקו הזה אפשר לעשות, אפשר לא לעשות, זה תלוי במצב הצדיני זה תלוי בהצלחה, זה תלוי בהספר האבידות, וגם רוציהלהתקרב לדמשק או לא. אם אנחנו תושבים שזה מסכן אותנו באיום של בריח"ם לא נעשה. אבל אם זה מקרב את הסופת המלחמה נעשה זאת.

בהפריצה הזאת, אחרי שפה היה הקרב, אנחנו רוצים להשריד כוח שנע דרומה. אני ששוה זאת מקווקו, איננו יודע אם הוא יילך הנה. תלוי במטרות שנציב לעצמנו.

[redacted]

האפשרות השלישית שהיא לא אפשרות עצמאית, אלא אפשר לשלב אותה לזה, זאת אפשרות להבקיע רק הבקעה אחת, שוב במגמה רק של ביטוש המרחב הדרומי הזה.

יש לנו חכנית לזה. היא לא נותנת את המטרה של חשמדת הצבא הסורי. זה מחייב קרב. מה לטורים יש כוח גדול 350 טנקים אבל זה מקנה לנו את החיץ בין סוריה לירדן.

כאן יש עוד תכנית קשנה שמצטרפת למטרה האחרונה, שאם הימה מלחמה שיהיו צריכיםלהלחם באיזה קו ומסקנה אש אנחנו רוצים להשאר. לצורך זה אנחנו מדברים על הרחבה מחודשת. זאת אינגת תכנית בפני עצמה. תכנית בפני עצמה זאת השחורת והאדומה, או האדום והירוק אם לא עשינו את השחור.

- בכל נקרה, זה משותפות 2 אוגדות משוריינות פלוס שתי חטיבות שריון. והיה ולבנון משתקת, זאת ההתקדמות לאורך [illegible] הליטני וניתוק דרום לבנון ותיקויו כמחבלים ותיקון קו חפסקת האש לאורך הליטני.

לא אדבר על ירדן כי זה גם כחות חשוב, זו לא תחזית הראשונה שלנו. כי חכוחות שלנו מרוכזים או בחזית הצפונית או בחזית המזרית ורק בשלב שני הם יכולים לחכנס לירדן.

אני רוצה לחציג גם את תגיזרה הימית. אלה יחסי הכוחות והשלים: לנו יש צוללת אחת מול סח"כ 10 צוללות של סוריה ומצרים.

לנו אין משחתות, להם יש 4.

לנו אין פריגטות להם יש 2, אחת במצרים ואחת בלוב.

לנו יש 12 טסילים - להם יש 24. אבל צריך להתייחס ל-8 ו-13, 8 של סוריה ו-13 של מצרים . ה-3 של לוב לא חשובות.

טס"רים יש להם 37,לנו אין בים התיכון.

מקשות אין לנו - להם 17.

נגד צוללות - להם 14 לנו אין.

סירות משמר וגילות - לנו 6 להם 22.

נחתות קטנות - לנו 3 להם 11.

231

כלומר, להם כוח ימי גדול ולנו כוח ימי קטן מאד.

איננו מתכוונים לעשות קרבות ימיים בים התיכון , גם לא בים האדום, אנחנו מתכוונים רק למנוע שיגשו לחופים שלנו. את הדבר הזה אנחנו רוצים לעשות בשלב הנתחי על ידי סטילים פרוסים כאן... כדי למנוע אפשרות של נחיתה אצלנו וכדי למנוע אפשרות של העמדת אניות מול החופים שלנו ולהפגיז.

אם נצטוה למלחמה, יש שלוש תכניות התקפיות עם הסטילים שלנו:

1. [redacted]
2. [redacted] מחוץ תחת ששם יכולות לחיות אניות מצריות.
3. תקיפת 3 נמלים בסוריה.

אז יש אפשרות של מעולה. התנגדות של הסטילים ופה ח"א בשיתוף פעולה עם הסירות כדי ל באניות. באיזור זה לחיל הים יש רק סירות פשטר כדי להתריע ויש לו נחתות שהזכרתי קודם. בתכנית המצרית, כלומר חיל הים מסייע לכוחות היבשה בהנחתת כוחות על החוף.

אני רוצה להציג חיל אויר עם אפשרויות פעולה למטרות רחוקות.

חיל אויר

מה הן אפשרויות הפעולה נגד [redacted]? יש שלוש מטרות:-

[redacted]

בשדה התעופה [redacted] יש מיג 17. יש ליד [redacted] את יתרת המיראז'ים.

אנחנו יכולים להגיע עם 2 פנטומים שמקבלים מעמיים תדלוק. כל אחד נושא 6 פצצות, כלומר יחד 12 פצצות.

[redacted] אפשר לתגיע עם 4 פנטומים אחרי תדלוק אחד.

[redacted] אפשר לתגיע עם 6 פנטומים אחרי תדלוק אחד בדרך.

זה לא בו-זמנית אלא כל פעם דבר אחר, אפשר לחזור על זה מספר פעמים.

נגד עירק יש לנו שתי אפשרויות:-

1. לתקוף את שדה התעופה שלהם H-3 שזה אחרי גבול ירדן-עירק. יש פה 2 שדות תעופה ואפשר לתקוף כוחות עירקיים. מתוך נסיון כשהעירקים מרכזים כוחות הם מביאים אותם הנה לפני שנכנסים לירדן או לסוריה.

לכאן אנחנו יכולים לתגיע עם 28 פנטומים, בו בזמן שלמטרה הרחוקה אנחנו יכולים

להגיע עם 4 נפגמים שמקבלים בדרך חדלוק ס-6 סקיי הוקים. אז אפשר להגיע לבגדד ולספל שם במטרות שנבחר על ידי 4 נפגמים כל אחד עם 4 פצצות.

- זאת יכולה להיות מכת תגמול או הרתעה. אפשרות כזאת קיימת.

עומק מצרים.

חיל אויר מכין עוד שתי אפשרויות פעולה נגד מצרים למטרות עמוקות-

1. באיזור קאיר.
2. באיזור אלכסנדריה.

או שצריך לתקוף מטרות בגם ל אלכסנדריה או שצריך להגיב על התצפת ח"א. זה בגלל חדירה של מטוסים בודדים, זה לא בגלי על השמדת מילים שמגיעים על קאיר או אלכסנדריה אלא חסתננות, מגיעה ויציאה החוצה. יש שם מטרות בעלי חמטה חכללי שלהם, מטקדת ח"א התחלטה שתהיה אם לעשות זאת ומתי היא מתקציה של התמונה הכוללת.

חדבר האחרון זה בבאב-אל-מנדב. שוב אני מראה מה אנחנו יכולים לקשו ת: אפשר להגיע לשם עם 2 נפגמים או לחלופין עם 6 סקיי הוקים. א 2 נפגמים זה 12 פצצות. ו-4 סקי הוקים זה 8 פצצות. הם יכולים להגיע בשני חדלוקים בדרך מאי סטרמוקרוזדים. זה יכול להיות טוב או בשביל להטביע משחתת שתוטמת את באב-אל-מנדב או אי אנחנם או שיציבו שם תותחים שיסגרו את חמצר. זה טוב כתגמול, כתמתה. זה לא בשביל להחזיק את אלעצין באמת קבוע אבל זה אפשר פעם ביום לעשות גם לא יום יום. זה מגיע עד העיר והגמל עדן.

לסיכום-

אני רוצה להצביע על מעומות שבתם, כתוצאה ממלחמה בזאת, אפשר לשנות את קיי הפסקת האש. אני לא מציין קו מדויק, זה יהיה יותר מדי משוער לתגיד היום איך זה יהיה.

אם אמנים יתנחל הקרב הזה שתארתי אותו וזה קרב שאנו כובשי ם את האיזור הצפוני של התעלה ועוסקים בהשמדת חצפא המצרי לאורך חתוף, הרי אנו יכולים להתבסס על איזור פורש סעיד, על התעלה כאן, זה קל להתבסס על התעלה בגלל הרבה ביצות ולתאחז כאן על שטח הרחי, כאשר באמצע אפשר להחזיק ברצועה יותר רחבה, או יותר צרה.

אלה שלושת האלמנטים של החוקה הצד השני, כאן באיזור הזה איזה שהוא רוחב של המטרין, כאשר פה הנפט של מורגן...

אני לא בחכרח קושר את עומק החדירה שלנו עם הקו הסופי. אם עשינו את הכל אנחנו עלולים להיות מעבר לקוים האלה. אינני יודע אימוא נרצה להשאר, אבל מבחינהצ צבאית סביר יהיה לחזיק את החחוקה הזאת של הקו המסומן כאן.

<u>אשר לסוריה</u>

זה מפה וצפונה... כאן ישנם אותם האלמנטים שאמרתי בלבנון.

זה המתח-לאנד עד כביש יצ ביירות-דמשק. כאן זה האיחור שנמצא דרומית לליטני.

כאן יש איזור דרומית לדמשק שאנחנו יכולים להשאר מרוחקים ממנו. כאן מדברים על חיץ בין סוריה לירדן, כאשר במרכז הגזרה לא קבענו האם לחקן ובאיזו מידה.

אגב, בגזרה המרכזית אין חשיבות לחיקון הגבול, אם יש מקום חשוב זה בחיץ בין סוריה לירדן בצד זה של לבנון.

לא אדבר על ירדן כי גם לא תארתי את הקרבות.

זה במסגרת הזמן, אלה המחשבות המקסימליות שיש לנו. אני התחלתי מהמקסימום, התבתי מה צה"ל הכין מבחינות מיבניות שאפשר לחשיג אותן במצב הטוב ביותר אם ח"א השיג את כל המשימות - מה אנחנו מסוגלים לעשות.

כמובן שבכל גזרה וגזרה אפשר לעשות פחות מזה, חלק תלוי בנסיבות ובמצב המלחמה עד כדי מבצעים קטנים לצורך הפסקת המלחמה.

לא התייחסתי אם לפתח זאת לפעולה בודדת או מלחמת התשה, התבתי את המיבנה, יותר מזה אי אפשר, רק פחות מזה.

<u>ראש הממשלה:</u> מה אורך המלחמה הזאת?

<u>רב-אלוף אלעזר:</u> מרבע המקודה עד שמתחילים לבצע את כל הדבר זה סדר גודל של 5 עד 7 ימים. מ-5 עד 7 ימים אלה אשר להוריד כמובן אם ויתה תתראה. אם נימנו את כל הכוחות וזזנו ונערכנו בקוים וכדומה הרי שאפשר לפתוח במלחמה מרבע ש/או חם או אנחנו נפתח באש. נחוצים בין 5 ל-7 ימים לחערך למלחמה.

מרגע שנערכנו אם הולכים בו-זמנית בשתי גזרות למלחמה, זה סדר גודל של 4-5 ימים עלות-מינום.

זאת אומרת, או 10 ימים מרגע התראה, או אם לא היתה התראה 12-10 ימים.
אם היתה התראה 7-5 ימים מחות מזה.

שר הבטחון: אני רוצה להציע איזה דבר לסדר, אם עוד יש לך כוח 10 דקות אני רוצה להגיע רעיונות נוספים אחדים שתהיה להם תוצאה של מחשבה מסוימת.

ראש הממשלה: נ א בחשבון שלא יתנו לנו ליהנות ממלחמה שנמשכת 10 ימים, השאלה איך מגיעים לאיזה מקום בזמן הקצר ביותר ושנעמוד שם ימח?

235

X

שר הבטחון:

למעשה אני רוצה לגעת ב-4 נקודות:

1. בשאלת הסצנריו, איך מתגלגל מה.

מה שיכול לקרות הוא אם הם מתחילים בנסיון צליחת התעלה לפנות ערב.באפן יסודי מי שיטפל בהם זה לא יהיה ח"א, ובמלחמה למנוע את חפלישה עיקר המעמסה יכול להיות על השריון או כוחות של מיקוד דרום. ח"א יעשה מה שיעשה וינסו להפציץ את ח"א ויבנו עלינו. שלב ראשון יעסוק בזה השריון כשיש שריון לצלוח את התעלה באותו יום ולמחרת. למחרת ח"א יפעל בעזין המילים יום- יומיים. לא להשמיד את הכוחות ואחרי זה אם אם מוכרחים ואם העזין הולך לפי הרצוי לנו צריך לעבור את התעלה עם כוחות יבשה שלנו. מדוע? כי אחרי השמדת המילים זה מאמץ עצום לעלות עם מסוסים שלנו על כל המילים האלה, מה שהאמריקאים לא הצליחו לעשות בסיני. אם נצליח לעשות זאת לפני שמביאים מילים אחרים נידים ולהיות מחצד השני של התעלה כדי שאם אחר כך יבואו מם שני של שלא מילים לאפשר למנקים לנסוע לשם.

הבעיה של חציית התעלה היא לא רק בעיה מצרית אלא גם שלנו. היום אינגו יכולים לפעל במילים תאלה באויר, אם אנו חושבים על שתינו במזרח התיכון ואם כבר התחילה המלחמה עלינו על זה , על כל המילים, איבדנו מסוסי ם וכדומה, אחרי זה כשהשמיים נקיים ממילים יכולים לעבור עם השריון ואז אם יצטו לקדם מילים נוכל לפעל בהם גם עם שריון.

המילים לא אפקטיביים נגד שריון. יכל להיות שזה לא יעבוד כך , זה פחות פרובלמטי. הקלסי , האידיאלי בשבילנו זה כך. לא חשוב אם תהיה תקיפה קודם. ניתן מכה קודם, מטוסים לעבור במשך הלילה, המשימה של ח"א למחרת לטפל במילים. מי שיטפל בפולש זה צריך עם המנקים. ח"א למחרת מתעסק בהשמדת מילים ומסוסים. עבד יום - עבד יומיים, הצליח, כוחות היבשה צריכים לעבור. אחר כך יש הסקת מלחמה. אם הם רוצים לחדש אותה אינגו במצב לא נוח עם המילים, אנחנו יכולים למצוא עצמנו במצב לא נוח.

התרון שלנו הוא שיהיו כוחות שריון מחצד השני של התעלה. אם כבר נעשה את כל המאמץ הזה.

זו נקודה אחת שלא קשורה בחזית הסורית.

ראש הממשלה: התנחה שהם יכולים לעבור.

שר הבטחון: ינסו לעבור - המנקים יעלו עליהם. אבל ח"א, אם התחילה השלישה הערב, ח"א מחר צריך לטפל במילים, זו המשימה העיקרית שלו. חלק מהגנת השמיים. אבל הוא מחר הולך למילים. ישן טוב בלילה למחרת יתעסק עם המילים. גמר. הצליח להשמיד מילים ומטוסים בשדות התעופה שלהם, גם אם יהיה קושי מדיני רב לעבור את החעלה אם אינגרא עושים זאת אנחנו יכולים למצוא עצמנו במצב שאחרי שהוצאנו את הנשמה הם מביאים מבריה"מ מערכות חדשות אס.א.6 מיג'ייד וכל הבעיה מתחילה מחדש, אם אנחנו נמצאים עם שריון בצד השני יש עוד כלי אחד לטפל במילים. וזה השריון - לא רק ח"א.

נקודה שניה היא לא פחות ולא יותר מאשר שאלת השלום.

זו שאלה מעניינת כשלעצמה, איך נגיע לשלום עם הערבים?

רב-אלוף אליעזר: גם בלי קשר עם לחביא מבריה"מ בתעלה יש עמי להם 40 מלבד זה יש להם עוד 80. אם לא באנו עם מנקים כעבור שבוע אפשר עוד פעם לבנות זאת.

שר הבטחון: אנחנב יכולים לצאת מהנחה שתחיה בעיה להעביר את המטוסים, יכול להיות שנצליח פעם אחת אבל נפסק אם פעמיים שלוש, יכול להיות שגם נאבד מטוסים. פה מתעסקים עם 3 שבועיים 5 שנים. פה זה שינוי בסיסי, אם יש מנקים בצד השני של התעלה למלחמה עם המילים.

שאלת השלום היא שאלה רציונית. יכולים לאמר אם ניקח את דמשק נביא את השלום. אך לא לחביא את השלום יש לנו נסיון יציב. אצל ערבי אתה גומר את המלחמה וכלום. גמרת ואתה לא מחכה לסיבוב הבא.

שני המקומות: קהיר ודמשק, קהיר היא יותר פרובלמטית גם מבחינה צבאית. דמשק לא אבל מבחינה צבאית זה אפשרית.

חבקיה והיא עקרונית, זה יקרב אותנו לשלום או לא? זו השאלה שאני מציג.

כל פה שאני אומר זה במסגרת מה שדדו אמר בחכניות, בכל אופן יש שאלה איך נגיע לשלום

137

עם הערבים, או למצב יותר נוח שמביא לשלום אחרי המלחמה הבאה.

על עניין השמדת כוחות האויב זה כולו ברכה. עניין לקיחת בירה או שאלת הקוים קשורה בזה, זו שאלה שניה. אם תחיינה מחשבות כאלה, עם האמריקאים בלי האמריקאים, איך מגיעים לדבר כזה בשטח של דבר זה מן "שאו דאון" כזה בשעת כמו העמים בעולם, האמריקאים כשעט הלכו להנוי, אחרת לא גמרו.

שאלה שלישית היא שאלת הקוים, היא קשורה גם בשאלת השלום. יכול להיות שלשלום לא נגיע אבל קוים שיהיה קל להחזיק אותם, שהערבים יוכלו לחיות איתם ויהיה מצב של אי וידוש המלחמה לתקופה ארוכה גם כתוצאה מזה שחושמד הכוח הערבי וגם מבחינת הקוים.

מכל הקוים האלה יש קו אחד שמבחינת הקו לו היה מקום לשקול את הדבר הזה את הסואץ - מדוע? שם לא יהיה ספק שזו המלחמה. ברמת הגולן לא הלכו יותר עמוק, עכשיו בשביל לחיות עם הסורים שיהיה מצב של שלום שהם יוכלו לחיות איתנו ואנחנו רוצים להגן על הצפון, 5 ק"מ יותר או פחות. אלי על התרמון היינו לוקחים שד פיסגה. בגבול עם ירדן אם לוקחים את ירושלים, או רוצים לגמור גמר צבאי - אין קו אחר.

לכן יכולים לחיות שלושת הקוים האלה 25 ק"מ, הם בתוחים יכולים לחגיע לקרית שמונה, למבריה, אבל רצועת מינימום, אינני חושב שיכולות לחיות וריאציות נוספות ברמת הגולן. לא בקו הירדני ולא בשרם.

יכול להיות שפה לו היינו אומרים שיכולים להסתפק בגמיתלה, הרי הם סחטו את הסואץ המביעו שם את השניות, יכול לחיות שהיינו או מרים שאם אנחנו רוצים המצרים יכולים לחיות בקוים ולכן היא לא עושה שלא נלך לשלושת הקוים. יכול להיות שאפשר מבחינת הקו הזה להחזיק קו טוב גם במיתלה ובאום חשיבה.

אני רוצה בתור דגם לאמר מה יכול להיות המשחק.

יש מה שאלה אחת של הכרעה להביא אותם על הברכיים לעשות שלום ולקבל אולטימטום כדי לחדש את האש ושאלה של קו שנוכל להחזיק אותו שהוא קו צבאי ושיעלה לא ביוקר רב.

אם מתחילים ממצרים, זה הצד הקרימי, יש קו אחד שצריכים לגמור אותו זה עד וכלל פורט סעיד. לגמור את התעלה עד הסוף.

גמרת קו זה לא ישנה למצרים, עכשיו שחרוסים פחות מעורבים, זה איננו פרובלמטי מבחינת קו אם אנחנו יושבים בקו חזה אפשר לשבת גם עד הסואץ.

הנקודה השניה היא שאלת הסילים. יש לנו בעיה עם הסילים, זו בעיה. אין לנו תשובה טובה ומשומה כי תקופת אחרי הסכסכת האש זה יהיה מאד פרובלמטי איך לחניע ולהגן. אבל אני לא בטוח שהמלחמה הזאת לא תתחיל בזה שהם יעוצבו לנו את המעוזים. יש להם אפשרות לזרוק טונג' כזה של חומר נפץ חלק מהמעוזים יכולים להתפוצץ מיה.

השאלה איך לשמור על הקרים, הבעיה היא שזה בעזרת ח"א. הסילים זו בעיה. לכן ההצעון לעבור את התעלה זה לא משום שלמצרים יהיה קל לחיות עם זה אלא אחרת הם יכולים למרר לנו את החיים. לא נוכל בלי סריקה אוירית לשמור על הקנים שלנו. זה יכול להיות קו מינימום וגם לא מוכרח לחיות כל האורך, אבל בהחלט מקום לא סתם סריקה אבל איזה אחיזה רצינית. יש לנו ראש גשר מעבר לתעל למטל [illegible] בסילים.

<u>ראש הממשלה:</u> אם יש להם סילים ואנחנו משמידים את השדה הזה עם הסילים הם יכולים לשים את הסילים במרחק משם?

<u>שר הבטחון:</u> אבל אז אנחנו יכולים להכנס עם הטנקים ולהשמיד אותם. הסילים לא מסוגלים לעמוד בטנקים. אילו הם היו במקום שאפשר למרחק לשם יכול להיות שהיה פעם פעמים שהיינו שלים עליהם עם טנקים. בכל אופן זה איום עליהם.

השיקול שלהם אם לחדש את המלחמה כשאנחנו נמצאים בצד השני שלהתעלה זה בשבילם ז זו שאלה.

אבי ממש חסיד של שני היקונים וחצי בגבול הצפוני:

1. לשבת לאורך הליפני מבלי לכבוש את לבנון. יש לנו שיטה. לעשות בשרים מתוח
2. מבחינת הפתח זאת צרת צרורה. מי שחמציא את הפתח הזא צריך לשמוע תשובה.

אם העסק הזה לא יהיה רצוף, לא לעשות גדר לכל האורך, אבלי יהיו האחזויות.

אם נוכל להקים אז שניים ואחר כך כן או לא שנוכל להאחז בקו הליפני בלי לגטות לנתק

X

את הלבנון לכניים, מן זו-קום איתם , זה רצוי. בודאי בשלטון חזה. יותר פרובלמטי בחלק חזה...מסתיק אם אנחנו במקום הקו הנוכחי כאן אנחנו מגיעים עד הליטני ופה יווצר מצב אחר.

זה מתקשר עם המפה האלקטרונית ותיקון קל בחרמון יצוכל לחמש לצד חשני ברידר.

- ויש לי בקו הזה בין ירדן וסוריה.

[redacted]

בגמ"נ ישנה נרשמות פנימית ללכת מי יודע עד איפוא.

[redacted] (משה)

[redacted]

זה לא קריטי בסבילנו גבל בחשבון.

אין אנחנו יכולים לחיות בגויים במזרח התיכון בשד 10 שנים בלי [redacted] רעידות אדמה אם אנחנו יכולים לעשות זאת זה תורם.

דבר אחד בקו הזה לשבת ליד הליטני זה קו טוב.

שנית, קצת להתקדם לחרמון עד נקודת נגנה שמבחינת רדר תהיה יותר שליטה על הצד השני ומה עקרונית אנחנו יכולים להדבק קצת יותר, להשריד בין סוריה לירדן, הדבר הזה יכול לשות חיובי. זה כלילת.

כל שינוי כאן זה א פרובלמטי ואינני יודע אם זה תורם לשלום צבל יש בעיה במצריים - נמר תקו בעין המילים. יש בעיה בלבנון עם השתח-לאנד וקו פיוי ויש בעיה של קו השלימה הצפוני. וקיימת תבעיה של הלחץ והאיום של סוריה לירדן שזה יהיה גורם של אי-חידוש המלחמה יותר מאשר חידוש המלחמה.

נקודה רביעית זה עניין הצפה. הצפה זו בעיה. יכול להיות שהם לא יעשו שום דבר. הם יכולים להביא אניות גם בסמרץ הפרסי. יכולים בעיקר לקחת מטוס במצב מלחמה ולמנוע במיכליות. לך תכבוש את עירק , את הסמרץ הפרסי.